

Dosarul nr. 1ra-1256/2022
1-21184912-01-1ra-16082022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Tăut Dorina prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Semionov Alexandru xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 16.12.2021-28.02.2022;
2. Instanța de apel: 21.03.2022-15.06.2022;
3. Instanța de recurs: 16.08.2022-26.10.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 28 februarie 2022, a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Semionov Alexandru, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

S-a dispus încasarea din contul lui Semionov Alexandru, în beneficiul statului suma de 2100 (două mii una sută) de lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Semionov Alexandru într-o perioadă nestabilă de timp, însă până la 08.11.2021, având scopul deținerii și folosirii documentelor oficiale false, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, urmărind scopul obținerii unui permis de conducere a mijloacelor de transport fals, eliberat de autoritățile competente ale Republicii România pe numele său și cunoscând cu certitudine condițiile legale de obținere a unui asemenea document, a prestat informații privind datele sale de identitate unor persoane neidentificate la moment de organul de urmărire penală.

Ulterior, persoanele neidentificate i-au transmis lui Semionov Alexandru permisul de conducere a mijloacelor de transport ca fiind eliberat de autoritățile Republicii România, xxxxx, pe categoriile „A, B, C”, pretins a fi eliberat la

09.04.2018, pe numele său și în continuare, Semionov Alexandru la deținut și folosit până la 08.11.2021, aproximativ ora 19:05, când a fost stopat de colaboratorii de poliție a Inspectoratului de Poliție Dubăsari, în timp ce conducea pe traseu public în s. Doroțcaia, raionul Dubăsari, mijlocul de transport de marca „VOLKSWAGEN LT28”, cu numărul de înmatriculare xxxxx și la solicitarea acestora de a prezenta permisul de conducere și actele pe automobil, el a prezentat permisul de conducere menționat, astfel confirmându-și dreptul de conducere a mijlocului de transport. În cadrul verificării vizuale a documentelor prezentate de Semionov Alexandru, colaboratorii de poliție a Inspectoratului de Poliție Dubăsari au constatat suspiciuni că permisul de conducere prezintă semne de falsificare și au ridicat de la ultimul acest document.

Conform răspunsului nr. 34/10-22241-21 din 19.11.2021 emis de Direcția Cooperare Polițienească Internațională a IGP, permisul de conducere cu seria xxxxx a fost emis în România pe numele unei alte persoane, documentul nefiind valabil în prezent.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4741 din 24.11.2021 blancheta permisului de conducere Republicii România pe numele Semionov Alexandru, cu xxxxx, eliberat la data de 09.04.2018, valabil până la 09.04.2028, este confecționată dintr-o folie de plastic (polimer), cu folosirea aparatelor de imprimat computerizate Ink-Jet color (recuzitele, rubricile, înscrisurile în rubrici, seria, numărul, imaginile foto, semnătura și codul de bare), nu la întreprindere poligrafică specializată în confecționarea blanchetelor de documente.

Astfel, prima instanță a constatat prezența în acțiunile lui Semionov Alexandru, a semnelor componente de infracțiune prevăzute la art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi-„deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșită de mai multe persoane”.

2. Sentința menționată a fost atacată cu apel, de către procurorul în Procuratura raionului Dubăsari, Gherb Vitalie, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Semionov Alexandru să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale, ce constituie suma de 32500 lei și în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, a libera pe Semionov Alexandru de executarea pedepsei stabilite pentru comiterea infracțiunii menționate.

2.1 În motivarea apelului procurorul a indicat că:

- instanța de judecată a calificat corect acțiunile inculpatului Semionov Alexandru, dar a acționat contrar legii, adoptând o sentință de încetare a procesului penal, care este neîntemeiată, și urmează a fi casată;
- aplicarea amnistiei prezumă recunoașterea culpabilității inculpatului;
- potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță și asupra

drepturilor persoanei vătămate. Conform art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4) - 9) din prezentul cod. În aceeași ordine de idei, articolul 275 pct. 4) Cod de procedură penală, prevede că urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: ... a intervenit termenul de prescripție sau amnistia;

- pornind de la prevederile normelor enunțate, aplicarea amnistiei față de inculpat nu constituie temei de reabilitare a persoanei, fapt care prezumă că inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea faptei imputate, sau, ca excepție, a faptei prejudiciabile elementele căreia urmează a fi identificate de către instanța de judecată. În atare situație, acuzatorul de stat a consideră că, unica soluție legală care poate fi adoptată la finalizarea examinării cauzei penale în cazul aplicării prevederilor Legii nr. 243, o reprezintă sentința de condamnare, fapt expres prevăzut la art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, potrivit căruia, sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Cod penal;

- la adoptarea sentinței de încetare a procesului penal, instanța de judecată face trimitere la prevederile art. 391 Cod de procedură penală, totuși instanța de judecată face abstracție de faptul că, aplicarea amnistiei cu emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal nu se regăsește în conținutul art. 391 Cod de procedură penală;

- adoptând o soluție de încetare a procesului penal instanța de judecată nu poate determina și constata din punct de vedere juridic corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de către inculpat și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală, fapt ce contravine prevederilor art. 107 Cod penal, 285 alin. (2), 275 pct. 4) Cod de procedură penală și Legii nr. 243. În circumstanțele expuse, indiferent de etapa de recepționare a cererii de amnistie, instanța urma să judece cauza în procedura generală sau specială, iar la finalizarea cauzei penale, urma să constate vinovăția persoanei în comiterea faptei incriminate, cu stabilirea unei pedepse penale, cu ulterioara absolvire a inculpatului de la executarea acestei sancțiuni, în ordinea prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, cu expunerea ulterioară și asupra chestiunilor prevăzute la art. 385 Cod de procedură penală;

- sentința pronunțată în privința inculpatului Semionov Alexandru, este neîntemeiată și pasibilă de casare parțială, cu excepția în partea ce privește hotărârea asupra încasării cheltuielilor de judecată și a corpului delict. Totodată, în partea expunerii instanței de fond asupra cheltuielilor de judecată și a corpului delict acuzatorul nu a constatat careva ilegalități și consideră că soluția instanței asupra acestora este una legală..

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2022, a fost respins ca nefondat apelul și menținută fără modificări sentința.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele,

complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, constatând în mod just ca fiind demonstrată integral vinovăția inculpatului Semionov Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal, individualizată prin „deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșită de mai multe persoane”.

La pronunțarea sentinței de încetare a procesului în legătură cu aplicarea în privința inculpatului a art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, instanța de fond corect a reținut că, conform art.275 Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: 4) a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

De asemenea, prima instanță a invocat prevederile art.332 alin.(5) Cod de procedură penală potrivit cărora, încetarea procesului penal în ședința de judecată are loc în cazul prevăzut la art. 275 pct.4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Conform prevederilor art. 2 alin.(1) al Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova prevede că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. (2) Procesul penal în privința infracțiunilor ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite până la adoptarea prezentei legi de persoane care, la data comiterii infracțiunii, nu atinseseră vârsta de 18 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei. (3) Încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate, or la caz suntem în prezența cererii depuse de inculpatul Semionov Alexandru (f.d.82).

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond în mod întemeiat a dispus încetarea procesului penal în legătură cu aplicarea în privința inculpatului a art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021. Astfel, s-a constatat că inculpatul Semionov Alexandru în partea pregătitoare a ședinței judiciare a înaintat o cerere prin care a solicitat aplicarea în privința sa a Legii privind amnistia nr. 243 din 24.12.2021, cu încetarea procesului penal, pornit în privința sa în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, avocatul în interesele inculpatului, în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că susține poziția inculpatului privind aplicarea art. 2 al Legii privind amnistia, solicitând încetarea procesului penal, confirmând prin semnătură solicitarea inclusă în cererea semnată de inculpat, or acesta și-a exprimat în scris acordul la aplicarea Legii respective, întrunind astfel condițiile necesare.

Instanța de apel a reținut că, atât partea apărării, cât și partea acuzării au fost de acord că amnistia este aplicabilă cazului respectiv. Diferența rezidă doar în exprimarea procesuală a aplicării amnistiei.

Instanța de apel a statuat că, motivele invocate de către acuzare în cererea de apel nu și-au găsit confirmare la judecarea cauzei, or instanța de fond corect a reținut că, inculpatul Semionov Alexandru dorește aplicarea în privința sa a prevederilor Legii privind amnistia, cu încetarea procesului penal pornit pe numele său și ținând cont de faptul că Legea permite aplicarea amnistiei, depunând în acest sens o cerere în scris, mai mult ca atât fapta care i-a fost imputată a fost săvârșită până la intrarea în vigoare a legii enunțate supra și anume până la data de 08.11.2021, precum și faptul că pedeapsa principală prevăzută de sancțiunea infracțiunii imputate acestuia nu depășește 5 ani închisoare, fiind calificată drept una mai puțin gravă, neexistând vreo restricție în sensul art. 6 al Legii nr. 243, instanța a ajuns la concluzia că procesul penal în privința lui Semionov Alexandru, intentat în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal urmează a fi încetat în legătură cu aplicarea art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, în vigoare din 31.12.2021.

Astfel, în contextul celor enunțate, instanța de apel a constatat că, la cazul dedus judecății, inculpatul Semionov Alexandru nu cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 6 din Legea nr. 243, iar în privința ultimului pot fi aplicate prevederile actului de clemență.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Tăut Dorina, care, bazându-se pe prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea parțială a deciziei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care potrivit prevederilor art. 389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală, coroborat cu art. 107 alin.(1) Cod penal, Semionov Alexandru să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale, ce constituie suma de 32 500 lei și în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, a libera pe Semionov Alexandru de executarea pedepsei stabilite pentru comiterea infracțiunii menționate cu încetarea procesului penal, în rest cu menținerea fără modificări a dispozițiilor deciziei colegiului penal al Curții de Apel Chișinău.

4.1. În motivarea recursului acuzatorul indică că:

- verificând cauza sub aspectul întrunirii de către inculpat a exigențelor actului de amnistie urma să aprecieze just, dacă acesta poate fi aplicat ținându-se cont nu numai de sancțiunea normei penale imputate inculpatului, ci și de alte criterii ce țin de practica judiciară în materia aplicării dispozițiilor art. 107 Cod penal, inclusiv și de raționamentele expuse în Legea nr. 243 din 24.12.2021;

- ignorând cazurile de adoptare a sentințelor de achitare, emiterea cărora poate avea loc chiar și în cazul solicitării aplicării amnistiei de către inculpat, constată că

una din soluțiile, care poate fi adoptată la finalizarea examinării cauzei penale în cazul aplicării prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021, o reprezintă sentința de condamnare, acest fapt fiind expres prevăzut la art. 389 alin. (4) pct.2) Cod de procedură penală - cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 Cod penal;

- cât privește adoptarea unei sentințe de încetare a procesului pe motivul intervenirii amnistiei, situație masiv întâlnită datorită practicii judiciare existente la aplicarea legii anterioare cu privire la amnistia, din 29.07.2016, aplicarea amnistiei cu emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal nu se regăsește în conținutul art. 391 Cod de procedură penală;

- soluția de menținere a sentinței, privind încetarea procesului penal în baza actului de amnistie, de către colegiul penal nu este acceptabilă, or, acest fapt contravine normelor procesuale în vigoare;

- adoptând o soluție de încetare a procesului penal instanța de judecată nu poate determina și constata din punct de vedere juridic corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de către inculpat și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, fapt ce contravine prevederilor art.107 Cod penal, 285 alin. (2), 275 pct. 4) Cod de procedură penală și Legii nr.243 din 24.12.2021.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosar și a motivelor invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul de recurs, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal constată că, temeiul dat nu persistă în cauză, deoarece, instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondat, a apelului declarat de către acuzatorul de stat cu menținerea sentinței atacate fără modificări, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs apreciază, că

decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În același context, Colegiul penal menționează, că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (Van de Hurk v. the Netherlands). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (Hiro Balani v. Spain).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul acuzatorului de stat și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a constatat ca fiind dovedită integral vinovăția inculpatului Semionov Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Așa cum rezultă din lucrările dosarului, Colegiul penal menționează că, instanța de apel menținând sentința primei instanțe de încetare a procesului penal, în privința lui Semionov Alexandru, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia și-a argumentat soluția prin faptul că, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod.

Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit

Astfel, în viziunea Colegiului, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul că, inculpatul Semionov Alexandru în partea pregătitoare a ședinței judiciare a înaintat o cerere prin care a solicitat aplicarea în privința sa a Legii privind amnistia nr. 243 din 24.12.2021, cu încetarea procesului penal, pornit în privința sa în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal (f.d.82).

Totodată la caz se atestă că, inculpatul Semionov Alexandru a săvârșit fapta încriminată până la intrarea în vigoare a legii privind amnistia și anume la data de 08.11.2021, iar pedeapsa prevăzută de sancțiunea articolului imputat nu depășește 5 ani închisoare, fiind calificată drept una mai puțin gravă. Astfel, Colegiul Penal

notează că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de menținerea a sentinței prin care la cererea inculpatului au fost aplicate în privința acestuia prevederile art. 2, al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nefiind constatată vreo restricție în sensul art. 6 al Legii.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, motivând corespunzător temeiurile de încetare a procesului penal în legătură cu intervenirea actului de amnistie.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, *instanța de apel la finalizarea examinării cauzei penale în cazul aplicării prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021, urma a pronunța o sentința de condamnare, fapt fiind expres prevăzut la art. 389 alin. (4) pct.2) Cod de procedură penală - cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 Cod penal*, Colegiului penal menționează că, recurentul invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată. Or, la caz se constată că, instanța de apel just în partea pregătitoare a ședinței judiciare a admis cererea inculpatului și a încetat procesul penal, pornit în privința sa în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în baza Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Totodată, Colegiul penal reține că, acuzarea în recursul declarat înaintează cerințe care sunt contradictorii solicitând recunoașterea lui Semionov Alexandru vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale și în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia, a-l libera de executarea pedepsei stabilite pentru comiterea infracțiunii menționate, cu încetarea procesului penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul de recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei recurate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe *Semionov Alexandru xxxxx* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **08 decembrie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie